

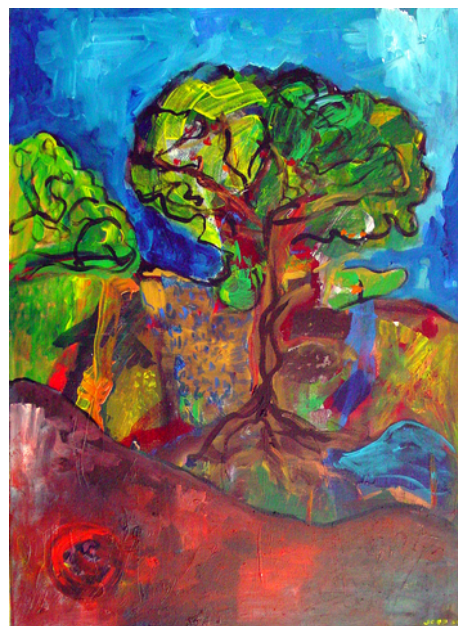
Het zaadje

Laten wij geloven in God, door ons naar zijn licht te richten

OPENING

Solo: Wees hier aanwezig, God van de machten, licht in ons midden, wees onze Heiland.

Allen: Dat wij herleven. Solo: Wees hier aanwezig. Allen: Dat wij herleven.

Ik wil ook deze dienst weer beginnen met een kruisteken als teken van geloof in en verbinding met God, onszelf en elkaar, met hemel en aarde.

In de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest amen.

Lied 121 Let all who are thirsty come

Inleiding

Een zaadje heeft licht nodig en een voedzame bodem om een plant te worden die liever niet vertrapt wil worden. De bijbel ziet in het evangelie van Matheus het zaadje als het woord van God dat in een vruchtbare bodem wil vallen. Maar zijn wij niet gemaakt naar gelijkenis van God. God heeft ons zelf ook gezaaid in deze wereld. En soms vallen we niet in vruchtbare grond, vaak voelt de grond stenig en hard. Groeien naar het licht is een must. Het is niet de vraag of je het kunt, het is de vraag hoe je het gaat doen. Geen vraag van kunnen maar van willen. Een vraag van geloof in het licht boven de duisternis. Geloven in een wonder. Geloven in het schijnbaar onmogelijke.

Henri Nouwen zegt over veranderingen dat ze niet gecompliceerd, aanhoudend en schijnbaar onmogelijk zijn

Toen ik van de week in een nieuwe context in Sion kwam hoorde ik vaak dat hier aan een schier onmogelijke opgave was begonnen. Maar het initiatief van Nieuw Sion is geraakt door een diep geloof in de mogelijkheid, nee zelfs de must. Om in woorden van Pastor Dullaert te spreken. We hadden het toch niet een bowlingbaan kunnen laten worden.

Lied 128 Jubelt und freut

Tekst

Matheus 13:3-9 (statenvertaling editie 1977)

3. En Hij sprak tot hen vele dingen door gelijkenissen, zeggende: Ziet, een zaaier ging uit om te zaaien.

4. En toen hij zaaide, viel een deel van het zaad bij de weg; en de vogels kwamen en aten dat op.
5. En een ander deel viel op steenachtige plaatsen, waar het niet veel aarde had; en het ging terstond op, omdat het geen diepte van aarde had.
6. Maar toen de zon opgegaan was, zo is het verbrand geworden; en omdat het geen wortel had, is het verdord.
7. En een ander deel viel in de doornen; en de doornen groeiden op, en verstikten het.
8. En een ander deel viel in de goede aarde, en gaf vrucht, het een honderd-, het ander zestig-, en het ander dertigvoud.
9. Wie oren heeft om te horen, die hore.

Lied 25: De noche iremos de Noche

Overdenking

In het stuk uit Mattheus waar we net uit voorlazen staan nog twee meer vergelijkingen over zaden.

Jezus gebruikte deze vergelijkingen om ons aan te zetten tot zelf nadenken. Niet alleen dus om het te onthouden., maar iets om de discussie over te blijven voeren. Daarom durf ik het ook wel aan om hier een eigen parabel over een wonderlijk zaadje te declameren. En durf ik het ook wel aan om het daarbij te laten. Het denken is verder even aan jullie.

Het viel niet op.
Het zaadje viel op het pad
Viel niet op het pad. Geen keuze gehad
Het moest zo zijn.

Nadat er zeven mensen over hem heen waren gelopen barst er een regenbui over hem los.
Het zaadje spoelt weg in een spleet in de rotsachtige grond onder het pad.
Ik ben gelukkig klein dacht het zaadje; nu wordt er niet meer op me getrapt.

Het zaadje viel niet op
Na meer regenbuien begint het te zwellen.
De veilige omgeving te knellen.
Het zaadje ontkiemt

De kiem zoekt een weg tussen gesteente.
De weg zoekend naar het pad moet het tussen rotsig hard gesteente door wringen.
Als ik maar even eenmaal mijn kop boven het maaiveld heb denkt het zaadje.

Wortels zoeken het water
Met een zucht
zijn stengels licht lucht
De dode sporen snel vergeten

Luctor et emergo; de kiem steekt zijn kopje voorzichtig midden op het pad uit.
Plats, het kiemende zaadje had de eerste klap weer te pakken.
Het was niet om te pesten dat de padgangers daar traden.
Sterker de padgangers wisten van niets, ook al dacht het zaadje van wel.

Het herstel duurt lang.
Maar geen vlucht
Met een zucht.....
Plats...

Kop verder boven het maaiveld uit steken.
Op een vruchtbare dag in de lente met zon en regen schiet het op.
De padgangers begonnen hem te zien, het was nog wel eens plats maar zijn sterke vezels richten hem weer op. En toen, een paar decimeter hoog, begonnen de padgangers ontzag voor hem te krijgen. Ze begonnen een weg om hem heen te zoeken.

Voor het eerst bloeit hij.
Nu zit er vaart in.
Mooier groter meer zin.
Voluit in Gods licht

Nu genietend van de padgangers. En de padgangers, op weg van ginter naar gunder genoten ook van hem.
Hij wordt een beschutting voor regen en zonneschijn. En het pad zelf zoekt zich een weg om hem heen. Het slingert aan 2 kanten liefdevol om de tot vruchtenboom uitgegroeide zaadkiem.
De padgangers plaatsten zelfs een bankje onder zijn loof.
Met tevredenheid kijkt de boom terug op zijn bestaan.
Maar het kon niet anders wezen of een deel van zijn zaad viel weer op het pad.....
Joep Zander 1996 aangepast 2016

Lied 124: Licht dat terugkomt!

STILTE

Voorbeden met acclamatie 117: *Gospodi.*

- als om ons heen de grond hard is geef ons moed
- laat ons een voedingsbodem zijn voor anderen

lied 60 : nebojte se

Avondgroet

Woorden zijn belangrijk. In woorden uitgedrukte beelden zoals de vergelijkingen van Jezus voegen toe. Ik voeg er nog weer wat anders toe. Ik heb speciaal voor elk van jullie een zaadje helemaal in de watten gelegd. Veel meer dan water en licht heeft het niet nodig.

En zelf hebben we dan nu graag koffie en thee

eindlied 39: O Christe dominus Jesu

** Hartelijk welkom voor koffie, thee en ontmoeting na afloop*